

Теоретичний матеріал

Наукова етика вимагає від дослідника врахування наукових напрацювань, безпосередньо дотичних до об'єкта дослідження, що були опубліковані до написання атестаційної праці. У першу чергу це стосується доступних у бібліотеках класичних і сучасних праць (статей, монографій, авторефератів дисертацій, довідників) вітчизняних дослідників, насамперед, викладачів університету, напрямок дослідження яких пов'язаний з темою бакалаврської роботи. Відповідно, і керівникам рекомендується обирати для студентських досліджень такі теми, що мають стосунок до наукових інтересів керівника у рамках загальнонаукової теми кафедри: це сприятиме глибшому порозумінню між керівником і бакалаврантом, взаємному науковому збагаченню та синергетичному розвитку науки.

Безпосередньо в тексті роботи бакалаврант може цитувати фрагменти з опрацьованих теоретичних праць та/або тезисний короткий переказ окремих думок з належним посиланням на першоджерело. Обсяг цитат та переказу думок інших дослідників має бути мінімально достатнім для ознайомлення читача з їхнім змістом і розвитку власних міркувань упродовж роботи. Цитати, перекази інших праць, що ніяк не використовуються для подальшого побудування власних міркувань, висновків або аналізу емпіричного матеріалу, слід вважати безпідставними.

Обсяг опрацьованих теоретичних джерел має становити щонайменше 45 позицій у бібліографії, який складається з обов'язкового списку довідкових джерел, на які посилається бакалаврант для розробки робочого поняттєвого апарату, загальнофілологічних, зокрема, перекладознавчих теоретичних праць, наукових робіт зі спеціальних і часткових теорій перекладу, авторефератів дисертації, наукових статей (можливе залучення і джерел з інших наук). Якщо якісь праці, наведені в бібліографії, не згадуються безпосередньо в роботі (частка таких праць має становити не більше 25%), бакалаврант має бути здатним пояснити зв'язок змісту цих праць з темою роботи та вказати, які твердження, розділи праці мають безпосередній стосунок до об'єкта дослідження.

Часом науковці цитують якогось автора не безпосередньо з першоджерела, а з іншої публікації, в якій це першоджерело цитувалося. Однак це припустимо лише в разі необхідності процитувати важкодоступне або давнє джерело. Решта посилань має ґрунтуватися на першоджерелі.

У цілому список виокритсаних джерел теоретичного матеріалу не може містити менше 30 позицій (менша кількість свідчить про недостатність пошуку або про неатуальність обраної теми); не менше 5 позицій у списку використаних теоретичних джерел мають бути наукові праці іноземними мовами.